

บทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
The Study The Role of Entrepreneurs in Community Economic
Management

¹วันทนา เนาว์วัน และ ²แสงจิตต์ ไต้แสง
Wanthana Naowan¹, Saengchit Taisaeng²

¹²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Faculty of Management Science Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand.
Email: ¹wanthana_nt@hotmail.com, ²Email : phdpoo@hotmail.com

Received November 8, 2021; Revised December 2, 2021; Accepted December 10, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิธีวิจัยเชิงปริมาณ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งประธานและเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้นที่ปฏิบัติงานในธุรกิจชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 152 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.965 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน พบว่า โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดหมด ลำดับแรก คือ การเผชิญความเสี่ยง ได้แก่ การหาแหล่งจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย ความต้องการประสบความสำเร็จ ได้แก่ การบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับธุรกิจ และความเป็นอิสระ ได้แก่ การจัดหาและการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บทบาทผู้ประกอบการ; การบริหารจัดการ; เศรษฐกิจชุมชน

Abstract

The objective of this research was to study the role of entrepreneurs in community economic management. Phra Nakhon Si Ayutthaya District Phra Nakhon Si Ayutthaya Province The quantitative research method was a survey research. The sample group consisted of entrepreneurs and community business network members. Phra Nakhon Si Ayutthaya District Phra Nakhon Si Ayutthaya Province A total of 152 people were used as a 5-level estimation

scale questionnaire with a confidence value of 0.965. The statistics used in the data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results showed that The role of the operator On average, at all high levels, the first order is to find a variety of products to sell good management about business and finding a variety of products to sell statistically significant level at the .05

Keywords:- Entrepreneur's Role, Management, Community Economy

บทนำ

ปัจจุบันพบว่าบทบาทผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการขับเคลื่อนตามระบบและกลไกด้านการบริหารจัดการตามสถานการณ์ต่างๆในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งจากสังคมไทยส่วนใหญ่ตั้งแต่อดีตเป็นต้นมาถือว่าอยู่ในยุคสังคมเกษตร มีการศึกษาแนวทางจากวิวัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ และสภาพ ที่ตั้งของประเทศไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ส่วนใหญ่ประเทศไทยเป็นชุมชนที่เป็นสังคมชนบทแบบครอบครัว โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น ซึ่งผู้ประกอบการในทุกภาคส่วนล้วนแต่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการต่อการออกแบบระบบการบริหารจัดการธุรกิจให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ยังส่งผลให้ผู้บริหารมีบทบาทด้านการพัฒนาสังคมตามโครงสร้างของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้ประกอบการต้องบริหารจัดการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามโครงสร้างทางสังคม (Hoyer & MacInnin, 2010) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการให้ครอบคลุมในทุกๆ ด้านตามหลักคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยมีการเพิ่มจำนวน ตามธรรมชาติในอัตราที่ลดลงมาอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ในเวลาเดียวกันการบริหารจัดการตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงยังจะช่วยสนับสนุนให้ประชาชน มีการวางแผนหรือเฝ้าหาข้อมูลข่าวสารและศึกษา หาความรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างรอบคอบและรู้เท่าทัน เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นมาในอนาคต รวมถึงด้านความเป็นอยู่ของชุมชน ใช้หลักแนวทางแบบพอเพียงสามารถพึ่งพาตนเอง พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ (Wiratchnipawan, 2010) อย่างไรก็ตาม สภาวะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมดังกล่าวเป็น สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนาระดับชุมชน ผู้ที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนธุรกิจชุมชนให้เกิดการพัฒนาและพร้อมต่อการหาแนวทางมาวมในการแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน (Department of the Interior, 2010)

จากบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งพื้นที่ในการวิจัยส่วนใหญ่พบประเด็นปัญหาผู้ประกอบการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ รวมถึงการจัดการด้านการผลิตสินค้าให้ตรงต่อความต้องการของลูกค้าและกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ลูกค้าได้มีโอกาสเลือกและตัดสินใจซื้อจากความหลากหลายของรูปแบบสินค้า และการจัดหาแหล่งการกระจายสินค้าตามช่องทางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (ชูชัย สมितिไกร, 2553) ที่มีการมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในด้านต่างๆ รวมถึงคุณลักษณะของ

ผู้ประกอบการริซซาล (Rissal, 1992) ที่ได้ศึกษาถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการ เช่น ด้านการเรียนรู้ระบบเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการในการจัดการธุรกิจให้ประสบความสำเร็จตามกระบวนการในการทำดำเนินงานของธุรกิจ และสอดคล้องกับปัจจัยในการดำเนินงานด้านการจัดหาแหล่งวัตถุดิบและการกระจายสินค้าให้ทันต่อการผลิตที่มีจำนวนสินค้าที่มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น โพลเกอร์ (Volker, 2003) ต้องขึ้นอยู่กับขีดความสามารถในดำเนินงานด้านการจัดซื้อและบริหารพัสดุอย่างมืออาชีพ รวมถึงขีดความสามารถด้านความเป็นผู้ประกอบการและศักยภาพในการบริหารจัดการจัดซื้อพัสดุอย่างมืออาชีพ โดยมีการวางแผนการจำหน่ายให้สินค้าเข้าถึงต่อความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด การเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการได้มีการพัฒนาธุรกิจให้เกิดการเติบโต ตามบทบาทหน้าที่การจัดการเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในด้านต่างๆ ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีหน้าที่รับผิดชอบกระบวนการผลิตสินค้า หรือบริการมีหลายขั้นตอน ผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ในการผลิตเป็นอย่างดีผู้ประกอบการต้องบริหารเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (แสงจิตต์ ไต้แสง, 2561) รวมทั้งเป็นทุนในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการจะต้อง คัดหาบุคคลที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับตำแหน่งงาน โดยใช้หลักการการบริหารการตลาด เป็นกระบวนการที่ทำให้สินค้าหรือบริการถึงมือผู้บริโภค เพื่อตอบสนอง ความต้องการและสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค

บทความนี้นำเสนอการศึกษาบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน เพื่อเป็นการศึกษาหลักการบริหารจัดการตามบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบการให้บรรลุเป้าหมาย การจัดการธุรกิจและแหล่งเงินทุนเพื่อรองรับการจัดการเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดการพัฒนาธุรกิจด้านการบริหารจัดการให้เกิดการเติบโตตามบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบการธุรกิจอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมคิด บางโม (2555) ให้ความหมายของผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือ ผู้ลงทุน ประกอบธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงต่อการขาดทุนและกำไร รวมทั้งควบคุมดำเนินการธุรกิจด้วย ตนเอง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับธุรกิจที่ประกอบการ มีเงินทุนอยู่ บ้าง ไม่ใช่กู้มาลงทุนทั้งหมด รักความอิสระไม่ยอมเป็นลูกจ้างใคร พร้อมทั้งจะทำงานหนัก นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจอีกหลายประการ อาทิ การบริหารบุคคล การเงิน และบัญชี การจัดซื้อ การบริหารการตลาด การโฆษณา การผลิต เอกสารธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง การขนส่งและวัฏจักรธุรกิจ ฯลฯ ดังนั้นผู้ที่ สนใจจะประกอบธุรกิจจะต้องศึกษาเรื่องดังกล่าวให้ เข้าใจ เพื่อประกันความสำเร็จในการประกอบการ

นุตประวีณ์ เลิศกาญจน์วดี และคณะ (2554) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการ หมายถึง ลักษณะส่วนตัวของผู้ที่ต้องการจะเริ่มทำธุรกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำไปปรับใช้ ต่อยอดในการทำธุรกิจได้ อีกทั้งยังเป็น เกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำธุรกิจของบุคคลนั้นได้ใน ระดับที่ค่อนข้างสูงอีกด้วย

บทบาทของผู้ประกอบการในกิจการขนาดเล็กเริ่มต้นจากเจ้าของกิจการ นับว่ามี ความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและโอกาสที่กิจการเหล่านี้จะเติบโตกลายเป็น กิจการขนาดใหญ่ ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้ประกอบการจะปฏิบัติ ภารกิจในบทบาทดังต่อไปนี้

(Longenecker, Moore, Moore, & Petty, 1994) บทบาทของนักลงทุนเนื่องจากการเริ่มกิจการ ส่วนมากเกิดจากผู้ประกอบการมี ความมั่นใจในความคิดของตัวเอง แต่ไม่มีผู้ร่วมทุนทำให้การลงทุนในกิจการครั้งแรกต้องเป็นเงิน ส่วนตัวดังนั้นผู้ประกอบการจึงเป็นผู้ที่กล้าเสี่ยงลงทุน เพื่อลงมือทำประโยชน์ต่อสังคม โดยพิสูจน์ ความสามารถให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

1. บทบาทของผู้จัดการ แม้ว่ากิจการที่ตั้งขึ้นจะเป็นเพียงกิจการขนาดเล็กใน ฐานะผู้ประกอบการ จำเป็นต้องประกอบภารกิจในฐานะผู้จัดการเพื่อให้สามารถดำเนินการตาม เป้าหมายของกิจการได้จนบรรลุผลสำเร็จ โดยผู้ประกอบการต้องหาความรู้เกี่ยวกับกลไกในการ จัดการและต้องพยายามสร้างสม ประสพการณ์ในการจัดการให้มากขึ้นด้วย

2. บทบาทของผู้นำโดยปกติกิจการขนาดเล็กมักจะจ้างบุคคลเข้ามาท างานตาม ความเหมาะสมขององค์กร ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำอย่างเด่นชัด โดยต้อง เป็นผู้บุกเบิกริเริ่มงานใหม่ ๆ รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพงานปัจจุบัน และผลักดันให้เกิดการ ทำงาน เป็นทีม โดยอาศัยศิลปะในการปกครอง ตลอดจนส่งเสริมขวัญและกำลังใจ อีกทั้งพัฒนา ลูกน้องให้เติบโตก้าวหน้าเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้วย

3. บทบาทของผู้สร้างสรรค์สังคม เมื่อผู้ประกอบการได้ริเริ่มกิจการเพื่อช่วยเหลือ และทำประโยชน์กับสังคมและผู้บริโภคในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้ว หากว่ากิจการเติบโตและขยายตัว ออกไปนอกจากเป็นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแล้ว ผู้ประกอบการยังสามารถกระทำเพื่อรับผิดชอบต่อสังคมโดยไม่มุ่งดำเนินกิจการแบบมุ่งกำไรเพียงอย่างเดียว หรือทำ กิจการที่ ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้บริโภคหรือชุมชน จึงจะ ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณค่าสมควรแก่การ ยกย่องของสังคม และการสนับสนุนของประชาชนหรือลูกค้าต่อไป

นอกจากนี้ Dess, Lumpkin และ Taylor (2005) ได้นำเสนอปัจจัยของการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของ ธุรกิจ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการ แข่งขัน และการเผชิญกับความเสี่ยงโดย 5 ปัจจัยดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ ความหมายของแต่ละปัจจัย (สุภชัย เหมือนโพธิ์ และ อีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ, 2561) มีดังนี้

1) ความเป็นอิสระในการบริหารงาน หมายถึง ความเป็นอิสระใน การทำงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่่อมุ่งหวังให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กร

2) การสร้างนวัตกรรม หมายถึง ความพยายาม ที่จะนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ที่ได้จากการทดลอง หรือจากประสบการณ์ และการมี กระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ

3) การทำงานเชิงรุก หมายถึง ลักษณะของ การมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาความเป็น ผู้นำในตลาด เป็นการมองการณ์ไกลเพื่อ แสวงหาโอกาส และความต้องการใน อนาคต

4) ความสามารถในการแข่งขัน หมายถึง ความพยายามในการแข่งขันกับคู่แข่งใน ธุรกิจมีลักษณะที่ซบดื้อ หรือมีการตอบ สนองต่อการแข่งขันที่รุนแรง เพื่อพัฒนา ตำแหน่งของธุรกิจ หรือจัดอุปสรรคคู่แข่งในตลาด

5) การเผชิญกับความเสี่ยง หมายถึง การตัดสินใจ และ การปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน หรืออาจต้องเผชิญกับความเสี่ยง ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

เอเลน Allen (2006) ได้เสนอคุณลักษณะของผู้ประกอบการ 5 ประการ ประกอบด้วย

1) การเผชิญกับความเสี่ยง ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบและเผชิญต่อความเสี่ยงในการดำเนินงานซึ่งอาจส่งผลต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลว

2) ความต้องการประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหาต่างๆภายในธุรกิจ มีการกำหนดเป้าหมายเพื่่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

3) ความเป็นอิสระ ผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระและรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง

4) การควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใน ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีความเชื่อมั่นว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวมาจากการกระทำของตน

5) ความอดทนต่อความไม่ชัดเจน ผู้ประกอบการต้องมีความอดทนต่อสิ่งต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ความไม่แน่นอนหรือความไม่ชัดเจนในปัจจัยต่างๆที่อาจเกิดขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หรือ ผู้ลงทุน เป็นผู้ประกอบธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงต่อการขาดทุนและกำไร รวมทั้งควบคุมดำเนินการธุรกิจด้วยตนเองผู้ที่สนใจจะประกอบธุรกิจจะต้องศึกษาเรื่องดังกล่าวให้ เข้าใจ เพื่อประกันความสำเร็จในการประกอบการ เพื่อลงมือทำประโยชน์ต่อสังคม โดยพิสูจน์ ความสามารถให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ ความเป็นอิสระในการบริหารงานการทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน การเผชิญกับความเสี่ยง การควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใน หรือ ความอดทนต่อความไม่ชัดเจน เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปประกอบในการสร้งกรอบแนวคิดและทฤษฎีสันับสนุนการวิจัยต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของ เอเลน Allen (2006) Dess, Lumpkin & Taylor (2005), Longenecker, Moore, Moore, & Petty (1994) โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ

1.1 ประชากรในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานและตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทุกระดับชั้นที่ปฏิบัติงานในธุรกิจชุมชน ในเขตพื้นที่ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ตามสถานภาพการกำหนดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีเมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน โดยจำแนกเป็นประธานธุรกิจชุมชนจำนวน 43 คน เจ้าหน้าที่ 109 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งมีทั้งคำถามลักษณะปลายปิด และคำถามปลายเปิด โดยส่วนของคำถามปลายปิด ประกอบด้วย แบบที่ให้เลือกตอบอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อตอบที่กำหนด โดยผู้วิจัยทำการกำหนดโครงสร้างแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประเภทกิจการในการดำเนินงานด้านบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบทบาทคุณลักษณะผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยใช้การทดสอบความตรง และความเที่ยง ดังนี้

การตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหาเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับงานวิจัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อความเหมาะสมของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้องของงานวิจัยให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมด้านภาษา

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงและมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.965

ผลการวิจัย

ประเภทกิจการในการดำเนินงานด้านบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน พบว่า ประเภทที่ 1 เครื่องเบญจรงค์ ผ้าม้าย้อม ไผ่แขวนเสื่อบุนวมมีจำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.1 ประเภทที่ 2 กลุ่มตุ๊กตาไม้สัก แคนตาลูป กลุ่มอรัญญิกและกลุ่มเครื่องสำอางค์สมุนไพร ยาสมุนไพรอายุวัฒนะ แจกันห่มผ้าไหม ผลิตภัณฑ์เป่าแก้ว มีจำนวน 25 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 16.4 ประเภทที่ 3 ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่มีจำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.8 ประเภทที่ 4 กลุ่มผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว ผลิตภัณฑ์จักรสาน มีจำนวน 17 คิดเป็นร้อยละ 11.2 ประเภทที่ 5 กลุ่ม มันทะ อธิมอญ บ้านทรงไทย จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.3 และประเภทที่ 6 กลุ่มรูปหอม หินกลิ้ง (ครกหิน) มีจำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.3

บทบาทของผู้ประกอบการ พบว่า โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.64$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการเผชิญความเสี่ยง ได้แก่ การหาแหล่งจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.84$) ด้านความต้องการประสบความสำเร็จ ได้แก่ การบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับธุรกิจ ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.74$) และด้านความเป็นอิสระ การจัดหาและการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.88$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

จากการศึกษาเรื่องบทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์บทบาทผู้ประกอบการด้านการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ด้านการเผชิญความเสี่ยง ได้แก่ การหาแหล่งจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ปุณฺณทริกา สุคนธสิงห์ (2557) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ แบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ สินค้าของกลุ่มมีคุณภาพและสวยงาม ตรงความต้องการของลูกค้า มีความรู้ด้านการผลิต การพัฒนาต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐมีการสนับสนุนด้าน งบประมาณ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น ออกร้านหรือจัดหาตลาดให้สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์หรือปัจจัยการผลิตด้าน ความต้องการประสบความสำเร็จ การบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับธุรกิจสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรศักดิ์ อุณ อารมย์เลิศ และคณะ (2558) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจุบันกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการสร้างนวัตกรรมภูมิปัญญา เศรษฐกิจพอเพียงด้านนวัตกรรม กระบวนการสูงสุด รองลงมาคือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์หากพิจารณาถึง ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการสร้างนวัตกรรมภูมิปัญญา เศรษฐกิจพอเพียง พบว่ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีปัจจัย ทุน ทางสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยการบริหารพัฒนาบุคลากรและ ด้านความเป็นอิสระ ได้แก่ การจัดหา และการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แนวคิดความเป็นผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่ ทำหน้าที่ในการใช้โอกาสที่มีอยู่ในตลาดและมีการจัดหาและนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ (บุญทวรรณ วิงวอน, 2555) ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าและต้องเป็นผู้ริเริ่มยอมรับความเสี่ยงในการลงทุน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ พบว่า บทบาทของผู้ประกอบการ ต้องพัฒนาศักยภาพด้านการ บริหารจัดการเกี่ยวกับธุรกิจ และการหาแหล่งการจัดจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องมี ความรู้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้า การบริหารจัดการธุรกิจต้นทุนอย่างเหมาะสม และปัจจัยในการบริหาร จัดการในด้านเงินทุน ด้านการจัดหาบุคลากร รวมถึงกระบวนการด้านการผลิตสินค้า เพื่อตอบสนองความ ต้องการและความพึงพอใจของลูกค้า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรดำเนินงาน ในการพัฒนาศักยภาพด้านบทบาทหน้าที่ของผู้ทำให้มี ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ เพื่อลูกค้า ดังนั้นผู้ประกอบการต้องเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาทักษะความรู้ ความชำนาญ ผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและมุ่งเน้นด้านการบริการให้มีความพึงพอใจ นอกจากนั้น ผู้ประกอบการต้องบริหารเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการจะต้อง จัดหาบุคคลที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์และแนวทางการจัดการธุรกิจให้ บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ค้นพบว่า องค์ความรู้ด้านบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบการในธุรกิจชุมชน ดังนี้

1. การเพิ่มทักษะด้านการบริหารจัดการธุรกิจให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการในธุรกิจชุมชน
3. การพัฒนาการกลยุทธ์ทางการตลาด และการนำนวัตกรรมสมัยใหม่เข้าบริหารจัดการธุรกิจ

ชุมชน

4. การบริหารจัดการตามแนวทางการจัดการธุรกิจแบบบูรณาการผสมผสานด้านความชำนาญกับการพัฒนาธุรกิจสมัยใหม่

5. การพัฒนาธุรกิจชุมชนให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมแบบยั่งยืน

6. การศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการธุรกิจแบบยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ชูชัย สมธิไกร. (2553). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ, จุริวรรณ จันทลา, ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา, สัมพันธ์ สุกใส และ วาสนามะลินิน. (2558). การพัฒนารูปแบบการสร้างนวัตกรรมภูมิปัญญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 7(2), 79-92.
- นุตประวีณ์ เลิศกาญจน์วดี และคณะ. (2554). *ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- บุญทวรรณ วิงวอน. (2555). *การเป็นผู้ประกอบการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปุนทริกา สุคนธสิงห์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : กรณีศึกษากลุ่มอาชีพผลิตภัณฑ์จากผ้า ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศุภชัย เหมือนโพธิ์ และ ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. (2561). การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 10(1), 131-144.
- สมคิด บางโม. (2555). *การเป็นผู้ประกอบการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เอส เค. บุ๊คส์.
- แสงจิตต์ ไต้แสง. (2561). การวางแผนทรัพยากรมนุษย์เพื่อแก้ไขปัญหาการสร้างเครือข่ายภารกิจชุมชน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(2), 1-8.
- Allen, K. R. (2006). *Launching New Ventures: An Entrepreneurial Approaching*. (4th ed). Boston: Houghton Mifflin.
- Dess, G. G., Lumpkin, G. T., & Taylor, M. L. (2005). *Strategic Management: Creating Competitive Advantage*. (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Longenecker, J. G., Moore, C. W., & Petty, J. (1994). *Small Business Management – An Entrepreneurial Emphasis Small Business Management*. New York: J.W. South Western.
- Rissal, R. (1992). *A Study of the Characteristics of Entrepreneurs in Indonesia*. Indonesia: George Washington University.

- Tabtim, T. (2013). Country or City?: Rural Thailand. *Journal of Sociology and Anthropology*. 32(2), 152-153.
- Volker, K. l. (2003). *Competency Requirements of Purchasing and Supply Management Professionals for the Beginning of The 21st Century*. (Ph.D. Dissertation). Walden University.
- Wiratchnipawan, W. (2010). *Management in the Moral of the Community*. Bangkok: Odeon Store.
- Hoyer, W. D, & MacInnin, D. J. (2010). *Customer Behavior*. (5th ed.). Ohio: South-Western Cengage Learning.
